

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Tos/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713010534
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713010534.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Františka Moznera, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. júna 2015, v trestnej veci odsúdeného Q. D. pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005 a trestného činu súlože medzi príbuznými podľa § 245 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005, a to ako obzvlášť nebezpečného recidivistu podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad z 27. januára 2015, sp. zn. 4Nt/13/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietla sťažnosť odsúdeného Q. D..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku Okresný súd Poprad zamietol návrh na povolenie obnovy konania, ktorý podal ods. Q. D. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 5T/151/2001.

V odôvodnení tohto uznesenia okresný súd vyslovil názor, že skutočnosti uvádzané v podaniach odsúdeného a ním označené ako nové nie sú takými skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Poukázal, že obhajoba odsúdeného, že v čase skutku bol u príbuzných v obci A., bola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Súčasťou dokazovania bola v pôvodnom konaní aj zhoda výpovedí poškodenej a ďalších svedkov a to nielen príbuzných matky poškodenej, ktorí mali mať s odsúdeným v uvedenom čase nedorozumenie v osade v obci Q., ale aj samotná výpoveď odsúdeného, ktorou potvrdil svoju prítomnosť pri poškodenej. Aj ochorenia pohlavných orgánov odsúdeného, ktoré by mu bránili v znásilnení dcéry, boli predmetom pôvodného dokazovania. Za účelové okresný súd považuje aj spochybňovanie otcovstva odsúdeného k poškodenej, ktoré nikdy nebolo odsúdeným iniciované podaním návrhu na začatie konania o zapretie otcovstva. Preto návrhy na vykonanie týchto dôkazov, návrh na vykonanie obhliadky miesta činu, vyhodnotenie zvukovej izolácie steny chatrče po 13 rokoch, návrhy na vykonanie výsluchov ďalších osôb, z ktorých časť je na neznámom mieste, z ktorých časť zomrela a ďalšie osoby by mali vypovedať o okolnostiach pred viac ako 13 rokov po prvýkrát, alebo návrh na výsluch osôb vykonávajúcich vo veci procesné úkony, či vôbec nezainteresované osoby prvostupňový súd zamietol, lebo tieto by neboli spôsobilé samostatne, ale ani v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi privodiť iné rozhodnutie o vine. Odsúdený pritom nikdy neobjasnil dôvody, pre ktoré tieto dôkazy neuvádzal v pôvodnom konaní.

Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podal proti nemu ods. Q. D. sťažnosť a v dodatočne predložených písomných dôvodoch ho navrhol zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie, lebo sa v ňom uvádzajú nepravdivé skutočnosti a od roku 2001 sa sudcovia Okresného súdu Poprad aj rodina jeho družky proti nemu sprisahali. Za nové skutočnosti prostredníctvom svojho obhajcu označil skutočnosti uvádzané vo svojich podaniach, ku ktorým žiadal vypočuť svedkov J. H., A. H., P. D., W. V., P. V., Q. D., J. D., V. W., Q. S., C. D., MUDr. F. F., MUDr. V. B., riaditeľa nemocnice z W., ktorého označil ako

pána C., MUDr. T. H., R. D., Z. W., osobu, ktorú v sťažnosti označil ako pána M.. Z nemocnice v W. žiadal zabezpečiť lekársku správu k zisteniu, komu boli odovzdané biologické vzorky na preskúmanie „DNA“ z 26. apríla 2001. Zároveň požiadal, aby bol do konania pribratý znalec na podanie kontrolného znaleckého posudku, lebo nesúhlasí s predošlým znaleckým posudkom, ktorý je podľa neho plný chýb a svoj zdravotný stav žiada vyšetriť odborníkmi z oblasti urológie a sexuológie.

Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť ods. Q. D. nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd dospel k napadnutému uzneseniu po výsluchu odsúdeného a vykonaní ostatných vo veci potrebných dôkazov na verejnom zasadnutí, keď plne rešpektoval právo odsúdeného na obhajobu. Zákonným postupom tak súd prvého stupňa získal dostatočný podklad pre rozhodnutie, náležitým spôsobom ho vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Sťažnostný súd sa s nimi stotožnil a odkazuje v podrobnostiach na dôvody napadnutého rozhodnutia.

V predmetnej veci podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania skončeného Okresným súdom Poprad rozsudkom z 3. septembra 2008 sp.zn. 5T151/2001, ktorým bol uznaný vinným z trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005 a trestného činu súložie medzi príbuznými podľa § 245 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005, a to ako obzvlášť nebezpečného recidivistu podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Právoplatnosť tento rozsudok nadobudol dňa 24. júna 2010, kedy Krajský súd v Prešove v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6To22/09 odvolanie odsúdeného zamietol. Dovolanie podané následne odsúdeným Najvyšší súd Slovenskej republiky svojim uznesením zo 14. marca 2012 sp. zn. 6Tdo 15/2012 odmietol.

Krajský súd v Prešove zdôraznil už vo svojom uznesení z 5. júna 2013 sp. zn. 10Tos 9/2013, ktorým zamietol sťažnosť podanú odsúdeným Q. D. proti uzneseniu z 24. októbra 2012 sp. zn. 6Nt5/2012, ktorým Okresný súd Poprad zamietol jeho skorší návrh na povolenie obnovy predmetného konania, že v konaní o obnove konania sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. V prípadoch, ktoré sa skončili právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je rozsah prieskumnej povinnosti daný ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, a teda sa preskúmava to, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Na rozdiel od odvolacieho konania sa v konaní o povolení obnovy konania teda nepreskúmava to, či sa súd pri rozhodovaní v pôvodnom konaní vysporiadal so všetkými okolnosťami a s obhajobou odsúdeného.

Za dôkaz predtým neznámy sa pritom považuje predovšetkým dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní produkovaný, pretože nebol súdu známy, alebo dôkaz, síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Stále ale musí ísť o dôkaz či skutočnosť, ktorá je natoľko podstatná, že by mohla spôsobiť účinok uvedený v § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

S obhajobou odsúdeného, že sa v čase trestnej činnosti nenachádzal na mieste jej spáchania sa tak okresný ako aj odvolací súd v pôvodnom konaní vysporiadali. Opätovne v tomto smere vykonávať dôkazy je preto neúčelné. V prípade výsluchov navrhovaných svedkov J. H., A. H., N. D., P. D., W. V., P. V., Q. D. ml., J. D., R. D., Q. M., Z. W., V. K., V. W., Q. S. a C. D. buď ide o dôkazy, ktoré boli konajúcemu súdu známe alebo sa navrhovaný výsluch má týkať okolností nepodstatných pre rozhodnutie o vine resp. treste. Pokiaľ ide o návrhy odsúdeného týkajúce sa jeho vzťahu s družkou, A. H., odsúdený neuvádza natoľko závažné skutočnosti, ktoré by mohli viesť k tomu, že by konajúci súd mal dôvod meniť svoje závery, ktoré ho viedli k tomu, že obhajobe odsúdeného neuveril. Aj návrh na vypočutie svedka V.

H., ktorý sa mal skutku podľa odsúdeného dopustiť ešte v noci na 19. apríla 2001, je zavádzajúci a nespôsobilý viesť k inému rozhodnutiu o vine. Skutku sa odsúdený totiž dopustil v noci na 21. apríla 2001.

Súdy v doterajšom konaní sa v dostatočnom rozsahu zaoberali i dôvodnosťou námietok odsúdeného k jeho spôsobilosti vykonať súlož s poškodenou. Ani v súčasnosti nie je prítomná žiadna taká skutočnosť či dôkaz, ktoré by boli obsahovo spôsobilé vylúčiť či výrazne spochybniť dôveryhodnosť doteraz známych usvedčujúcich dôkazov, a ktoré by bolo potrebné vykonať. Navyše od skutku uplynula značná doba, pričom informácie známe súdu v čase vydania napadnutého rozsudku nespochybňuje žiaden z návrhov odsúdeného. Nie je preto odôvodnené vypočúvať MUDr. T. H., ani vyšetrovať zdravotný stav odsúdeného odborníkmi z oblasti urológie a sexuológie. Ani zisťovanie, komu boli odovzdané biologické vzorky na preskúmanie „DNA“ z 26. apríla 2001, nepovažuje krajský súd sa skutkovo významné. Pochybnosť odsúdeného o podanom znaleckom posudku, navyše nepodložená žiadnym zásadným argumentom, nie je dôvodom pre kontrolné znalecké dokazovanie. Pokiaľ ide o navrhovaný výsluch svedkov MUDr. F. F., MUDr. V. B. či riaditeľa nemocnice z W., ktorého odsúdený označil ako pána C., zo spisu nevyplýva, že by mali k skutku také informácie, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Časové obdobie od 10. apríla 1986 do 4. júla 1986, kedy sa odsúdený nenachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, ale naopak bol na slobode a dátum narodenia poškodenej 13. marca 1997, evidentne svedčia tomu, že odsúdený by mohol byť otcom poškodenej. Účelovosti návrhu vykonávať v tomto smere dokazovanie nasvedčuje i skutočnosť, že odsúdený dlhodobo a to najmä počas pôvodného konania právne účinne, teda návrhom na zapretie otcovstva, nenamietal, že je biologickým otcom poškodenej. Námietky odsúdeného o porušovaní jeho práv sudcami Okresného súdu Poprad nemajú reálny podklad ani v súčasnosti.

Krajský súd považuje za nepochybné, že odsúdeným navrhované dôkazy nemôžu do veci vniesť nové skutočnosti. S otázkou hodnotenia dôkazov, právnej kvalifikácie skutku obvineného súdom v skoršom konaní, a otázkou možností toto zmeniť sa výstižne vysporiadal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia. V tomto smere, ani podľa názoru krajského súdu, nejde o dôvody, ktoré by zakladali dôvodnosť povolenia obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

Na základe uvedeného krajský súd nedôvodnú sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.